

Toót-Holló Tamás

Mértéket venni az öröklétből

Búcsú a Napút szerkesztőségének nevében

Csontos János (1962–2017)

Csontos János matematikusnak tanult, ha később bölcész is lett belőle. Művész volt, ha később televíziós újságíróként ismerték is meg az igazán széles közönségben.

[...] Mindent ki tudott számolni, s ezzel olyan tudás birtokában volt, mint csak kevesen a mondatok, a verssorok művészei közül. Mindent kiszámított, de a hatás, amit kiváltott, mégis kiszámíthatatlan volt. A leginkább azért, mert az olvasói nem hozzá hasonló észjárással közeledtek a sorai-

hoz, hanem gyanútlanul. Bele sem gondolva abba, micsoda matematikailag is helytállóan nagyszerű építmények a dolgai: legyen szó akár a Szonettregényről, erről a káprázatos verseskönyvről, a tizenhárom szonettkoszorúból összeálló, utoljára pedig a mesterszonettek keretsorait is megbűvölő alkotásáról, vagy legyen szó az Angyaldekameronról, erről a szülővárosának és családjának egy elképzelt regénytriptichon mellékoltáráként emléket állító mives prózakötetről, a száz fejezetben nettó tízezer betűt, mindösszesen tehát a kenyérszövegben egymillió írásjelet tartalmazó vállalkozásáról.

[...] Élete utolsó interjújában arra beszélt, hogy az elmúlás közeledtével érzett számvetési kényszer közben nem történik más, mint hogy az ember egy másik célegyenesbe fordul. Ahol viszont már minden nyilallás, sajdulás, roppanás a vég előszobájának tetszik.

János mostanra már túljutott, áthaladt ezen az előszobán. Már a nyilallás, a sajdulás és a roppanás is csak a múlt számára. Egyvalami azonban biztosan nem változott. Hogy ha van valaki köztünk, aki ezt a célegyeneset is képes felmérni, az pontosan ő. Talán már most is azon van, hogy az örökkévalóság mértékegységét számolja.

Részletek szerkesztőtársunk búcsúmondataiból:

<http://www.naputonline.hu/2017/12/05/toot-hollo-tamas-merteket-venni-az-orokletbol/>